

ТОМ-II-

РЕШЕНИЕ № 12

гр.Перник, 25 февруари 2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и шести януари две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ:С.Д.

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 505 по описа за 2008г.;за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл. 5, ал. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ).

Образувано е по жалба на Т.Д.,***, В.А. *** и Р.А. ***, в качеството им на наследници по закон- сестри и брат на Е.А.А./ починал 04.02.1959г./, против отказ на областния управител на Област Перник; обективиран в писмо, изх.№ 94-00-354/7/ от 14.08.2008г. да уважи искането им за изплащане на еднократно парично обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.1 ал.4 във връзка с чл. 8 от Наредбата за прилагане на чл.4 от Закона за политическата и гражданската реабилитация на репресирани лица и редакцията на чл.6 от същия закон / Обн.ДВ.бр.26 от 2008г./.

В жалбата се излагат подробно доводи, досежно незаконосъобразността на отказа. Твърди се, че същият е издаден в противоречие на материалния закон, тъй като независимо, че с предишно Решение № РП-7/18.01.2005г. на областния управител на област Перник , постановено по действащата, към момента на издаването му Наредба за прилагане на чл.4 от ЗПГРРЛ/отм./ , им е признато правото на обезщетение за неимуществени вреди в общ размер 1513лева., от претърпяна незаконна репресия по чл. 1,т.1 във връзка с чл.2,т.1 от ЗПГРРЛ , със новата редакция на чл.6 от ЗПГРРЛ/ДВ.бр.26 от 2008г./ е предвидена правна възможност правоимащите лица да получат обезщетение в пълен размер за всяка изтърпяна репресия за целия срок на репресията, като обезщетенията получени по предишен ред се приспадат. Жалбоподателите твърдят ,че неоснователно административния орган е отказал да разгледа по същество искането им, тъй като в случая се претендира обезщетение за претърпяна репресия по чл.1 т.12 , във връзка чл.3 ал.2,предложение четвърто и чл.6 от ЗПГРРЛ - наследодателят на жалбоподателите е загинал в затвора в град Пазарджик по време на изтърпяване на наказание 20 години "лишаване от свобода", наложено му с влязла в сила присъда № 196 от 16.02.1952 г. на ВС на НРБ ,за престъпление по чл.98 ал.1 от НЗ/отм/.

В жалбата и в съдебно заседание, чрез упълномощения си процесуален представител оспорващите молят съда да отмени отказа и да задължи административният орган, като на правоимащи лица да им изплати еднократно парично обезщетение в пълен размер за претърпяната незаконна репресия от техния наследодател, като от сумата се приспадне обезщетението, което те са получили по реда на ЗПГРРЛ. Претендират се направените разноски по делото.

Ответникът - областен управител на област Перник, не взема становище по жалбата.

Административен съд Перник, като взе предвид данните по делото, становищата на страните и прецени условията за допустимост и основателност на разглежданата жалба, приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна срещу изричен отказ на административния орган да признае правото на еднократно парично обезщетение за неимуществени вреди по реда на ЗПГРРЛ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Жалбоподателите Т.А.Д., В.А.Д. и Р.А.А. , в качеството им на наследници по закон- сестри и брат на Е.А.А. ,бивш жител *** ***/ у-ние за наследници № 25/11.09.2008г. с. В., община З. ,област П./са подали до областния управител на област Перник искане по образец приложение към чл.3 ал.1 от ЗПГРРЛ, вх.№ 94-00-354/5/ от 12.05.2008г, за заплащане на еднократно парично обезщетение по реда на чл. 2 от ЗПГРРЛ .Към искането не са представили писмени документи като са посочили изрично, че ще се ползват от документите приложени към предишно тяхно искане до административния орган за изплащане на еднократно парично обезщетение за неимуществени вреди, с вх. № 80-00-634/03.11.2004г.

Като част от преписката са приложени и приети по делото събраните в хода на административното производство решение № РП-7/18.01.2005г. на областния управител на област Перник , с което е уважено в общ размер 1 513 лева предишно искане на жалбоподателите за изплащане на еднократно парично обезщетение за претърпяна репресия, Акт за смърт № 62 от 1952г. гр. Пазарджик на наследодателя Е.А.А. и удостоверение рег. № 4848/14.06.2004г. от ГД"Изпълнение на наказанията"към министерство на правосъдието на РБ. От приетото по делото Удостоверение за наследници № 25 от 11.09.2008г. на Е.А.А. се установява, че жалбоподателите са правоимащи лица съгласно разпоредбата на чл.3 ал.2 ЗПГРРЛ- наследници по закон - брат и сестри на починалото лице. По делото е прието като доказателство заверен препис от присъда,с мотивите № 196 от 16.02.1952 г. на ВС на НРБ , от която се установява че Е.А.А. е осъден да изтърпи наказание 20 години "лишаване от свобода" на основание чл.70 ал.1 във връзка с чл.98 ал.1 от НК/отм/, с лишаване от правата по чл.28 от НЗ/отм/ за срок от 23 години от влизане на присъдата в сила и конфискация на част от имуществото му в размер на 20.000 лева. По делото са разпитани в процесуално качество на свидетели лицата И.Б.Н. и Т.К.К. , в съдебни заседания проведени съответно на 27.10.2008г. и 08.12.2008г. за обстоятелствата, при които е настъпила смъртта на наследодателя на жалбоподателите.Като доказателство по делото е приета писмена декларация от И.А.П. /без нотариална заверка на подписа на декларатора / за обстоятелствата свързани със смъртта на Е.А. .

В обжалвания отказ областният управител на Област Перник е приел, че искането на наследниците на Е.А.А. е разглеждано по реда на Наредба за прилагане на чл.4 от ЗПГРРЛ/обн.ДВ бр.57/02.07.2004г. и липсва правна възможност да се разгледа повторно по сега действащата Наредба за прилагане на

чл.4 от ЗПГРРЛ, както и че не са налице предпоставките на чл.2 ал.1 т.1 от ЗПГРРЛ-от издаденото удостоверение рег. № 4848/14.06.2004г. от ГД"Изпълнение на наказанията"към министерство на правосъдието на РБ. не е видно, че репресията е осъществена на база политически убеждения. На последно място административния орган е мотивирал отказа си , с липсата на представени доказателства от жалбоподателите, от които да е видно, че не е изплатено обезщетение на роднини по права степен или съпруг на претърпялото репресията починало лице.

Съдът намира, че обжалваният отказ на компетентния административен орган ,обективиран в писмо , изх.№ 94-00-354/7/ от 14.08.2008г., макар издаден не в предвидената от закона форма , по същество е индивидуален административен акт,по смисъла на чл.21 от АПК и е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК административният акт следва да се издаде след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.Областният управител е бил длъжен да изследва наличието на предпоставките на чл. 1, т. 12 от закона, на които се позовавали жалбоподателите . Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗПГРРЛ областният управител се произнася с мотивирана заповед по основателността на искането след събиране и преценка на представените доказателства относно вида, характера и продължителността на репресията, както и качеството "правоимащо лице". Като е изложил мотиви без да е събрал всички относими за спорното право доказателства и преди всичко факта , че Е.А.А. е репресирано лице , по смисъла на чл.1 т.1 и т.12 от ЗПГРРЛ, областният управител е постановил акт при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, който следва да бъде отменен.

На второ място съдът намира че обжалваният отказ е постановен и в противоречие с материално правни разпоредби

Закона за ПГРРЛ е специален закон, по силата на който се обявява политическа и гражданска реабилитация на лицата, които са били незаконно репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания през периода от 12 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. В него се съдържат императивни норми, с които се определят както предпоставките за присъждане на обезщетения, така и начина и реда за определяне на размера им. Доказателствената тежест за понесената репресия е на заявите искането. С приложимата към настоящия казус разпоредба на чл. 1, т. 12 от ЗПГРРЛ законодателят изрично е регламентирал правото на политическа и гражданска реабилитация на лицата, които са били незаконно репресирани - загинали в затвори, трудововъзпитателни общежития, арести и други подобни места, както и при обстоятелства, свързани с техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания,чрез въдворяване в ТВО, лагери и др. подобни места, към която категория лица принадлежи наследодателят на жалбоподателите.

За да бъде реализирано на практика правото за получаване на парично обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди е необходимо да възникнат и да бъдат изпълнени предвидените в съответната материалноправна норма предпоставки. На първо място е необходимо претендиращият обезщетение да е от кръга на лицата, посочени в чл.1 от ЗПГРРЛ. В чл. 3 ал.2 от същия закон е предвидено че наследниците - деца, съпруг, родители или братя и сестри, когато няма други наследници от предишен ред на загиналите в затвори след 12.09.1944г., получават еднократно парично обезщетение за неимуществени вреди.

В разглеждания случай, безспорно е, че Е.А.А. ,наследодател на оспорващите, е загинал в затвора в гр. П. по време на изтърпяване на наложеното наказание "лишаване от свобода" .От приетия заверен препис от присъда, с мотиви № 196 от 16.02.1952г. се установява, че Е.А. ,попада в кръга на лицата по чл.1 от ЗПГРРЛ, тъй като на основание чл.70 ал.1 от НЗ във връзка с чл.98 ал.1 от НЗ/отм/ и чл. 64 ал.2 от НЗ е признат за виновен и осъден на 20 години "лишаване от свобода" за дейността си като бивш член на ПП на БЗНС-Н.П. и организационен секретар на ЗМС- ПС. От приетото и неоспорено удостоверение за наследници се установява ,че към датата на подаване на искането за обезщетение за претърпени неимуществени вреди - 12.05.2008г. жалбоподателите са единствените останали живи наследници по закон на починалото лице ,определени от закона като правоимащи. В съставения Акт за смърт № 62 от 04.02.1959г., е отразено че А.***,като не е посочена причина за смъртта му. Фактът, че Е.А. е загинал в затвора се установява и от разпита на свидетелите И.Б.Н. и Т.К.К. . Съдът дава вяра на техните показания и ги кредитира,като точни ,последователни и непротиворечиви.

Съдът не обсъжда приетата като доказателство по делото писмена декларация от И.А.П..Същата, не е в установената от закона форма и би била годно доказателство след нотариална заверка в производство пред централната комисия по чл.4 ал.3 от закона ,за установяване на обстоятелства, за които липсват изцяло или част от изискваните писмени доказателства.

По делото не се спори по факта, че жалбоподателите са получили обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1 5 13 лева по реда на ЗПГРРЛ, признато им с решение № РП-7/18.01.2005г. на областния управител на област Перник. Настоящият състав на съда намира, че са били налице законовите предпоставки административният орган към момента на произнасянето си - 14.08.2008г. да се съобрази с действащата редакция на текста на чл.6 от ЗПГРРЛ /Обн.ДВ.бр.26 от 2008г./, която дава възможност за получаване на обезщетение в пълен размер за неимуществени вреди от правоимащи лица,каквито са жалбоподателите , за заявената и доказана претърпяна незаконна репресия по чл.1,т.12 ЗПГРРЛ, след приспадане на обезщетението, което те вече са получили по реда на ЗПГРРЛ.

С оглед изхода на спора основателна се явява претенцията, заявена от процесуалния представител на жалбоподателите за присъждане на разноски в настоящата инстанция, като Областния управител на област Перник следва да бъде осъден заплати направените такива от жалбоподателите в размер на 30 лева.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

Отменя отказа на областния управител на Област Перник, обективиран в писмо, изх.№ 94-00-354/7/ от 14.08.2008г, с който на Т.А.Д., В.А.Д. и Р.А.А. е отказано изплащане на еднократно парично обезщетение за неимуществени вреди, заявено с искане, вх.№ 94-00-354/5/ от 12.05.2008г.

Връща преписката на Областния управител за ново произнасяне, съобразно указанията на съда.

Осъжда областния управител на област Перник да заплати на Т.А.Д.,***, В.А. *** и Р.А.А. ***, област Перник, направените деловодни разноси в размер на 30 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: